

barni **Caroline Hansine Petersen** í Svendborg, **Magnúsi Stefáni Thorarensen**, **132**
 hafi barnfúlga þessi hingað til verið endurgoldin af bæjarsjóði Ak- 12. oktbr.
 ureyrar, en nú hafi bæjarstjórnin í kaupstað þessum skorast undan að greiða
 meðlögin framvegis. Bæjarstjórn Svendborgar hefir því spurzt fyrir um það,
 hvernig fara skuli um endurborgun meðlaganna hjereptir. Útaf þessu hefir
 innanríkisráðaneytið skrifazt á við bæjarstjórn Kaupmannahafnar og ráðaneytið
 fyrir Ísland, og hefir ráðaneyti þetta tekið það fram, að, þótt skoða mætti barns-
 fúlgu, er greidd er um sinn á þann hátt, sem um er getið að framan, sem fá-
 tækrastyrk veittan hlutadeigandi barnsföður, er framfærslusveit á á Íslandi, þá
 verði barnsfúlgan þó eigi krafín endurgoldin af hlutadeigandi framfærslusveit is-
 lenzkri, með því að ákvæðin hjerum í hinum dönsku lögum frá 12. apríl 1892
 og hinum íslenzku lögum frá 24. janúar 1890 sjeu svo ólík, að alveg mundi
 vanta gagnkvæmileik þann, að því er skyldur og rjettindi snertir, er hlýtur að
 vera nauðsynlegt skilyrði fyrir því að láta hinar almennu reglur um endurborg-
 un á veittum fátækrastyrk danskra og íslenzkra sveita ímilli ná einnig til þess-
 arar sjerstöku tegunda fátækrastyrks, sbr. 3. gr. i. f. í hinum síðarnefndu lögum
 sem aðaldæmi þess, hve ólíkar reglur gilda í hvoru landi.

Þetta er þjónustusamlega tjáð til leiðbeiningar og frekari birtingar fyrir
 bæjarstjórn Svendborgar að því viðbættu, að um endurborgun meðlaganna fram-
 vegis ef til kemur, skuli fara eins og þegar hlutadeigandi barnsfadir er tekinn til
 framfærslu eþjir ákvæðum 27. gr. fátækralaganna.

Brjef landshöfðingja til póstmeistarans í Reykjavík um að eigi þurfi að frí- 133
 gera sendingar pósthúsa á milli. Í þóknanlegu brjefi, dagsettu 20. þ. m., hafið þjer, 30. septbr.
 herra póstmeistari, beidzt úrlausnar minnar um það, hvort frímerkja þurfi með
 þjónustufrímerkjum sendingar þær, er sendar eru frá einu pósthúsi til annars
 hjer á landi.

Útaf þessu skal yður hjermeð þjónustusamlega til vitundar gefið til
 þóknanlegrar leiðbeiningar, að jeg eigi get sjeð neitt því til hindrunar, að slíkar
 sendingar sjeu sendar pósthúsa á milli án álimdra þjónustufrímerkja, enda get
 jeg eigi álitíð að 12. gr. tilsk. um póstmál frá 26. febr. 1872, sbr. 14. og 15. gr.
 augl. 3. maí s. á. sje þessu til fyrirstöðu.

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi, um lán handa Rafns- 134
 eyrarkirkju og Álptamýrarkirkju. Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, og 6. oktbr.
 yðar, herra biskup, í þóknanlegu brjefi, dagsettu 16. f. m., vil jeg hjermeð
 veita samþykki mitt til þess að presturinn að Rafnseyri, í viðbót við lán þau,
 er leyft var að taka handa Álptamýrarkirkju og Rafnseyrarkirkju með brjefi
 mínu 19. júní 1896 (Stj.tíð 1896, B. bls. 95), taki af nýju 350 króna lán handa
 Álptamýrarkirkju, sem endurborgist með jöfnum afborgunum á 20 árum frá lán-

134 tókudegi að telja af tekjum prestakallsins að því leyti sem tekjur kirkjunnar 6. oktbr. eigi hrökkva til greiðslu afborgana og venjulegra vaxta, og 400 kr. lán handa Rafnseyrarkirkju alveg með sömu kjörum, en 400 kr. lánið, sem tekið var f. á. samkvæmt áðurnefndu brjefi minu, afborgist á 10 árinu, eins og áskilið var.

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

135 **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi, um lán handa Stykk-**
11. oktbr. **ishólmskirkju.** Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, og yðar, herra biskup, í þóknanlegu brjefi, dagsettu 3. þ. m., vil jeg hjer með veita sóknarnefndinni í Stykkishólms sókn 1500 króna lán úr landssjóði handa Stykkishólmskirkju gegn veki í tekjum kirkjunnar, og með þeim skilyrðum, að lán þetta ávaxtist og endurborgist á 28 árum samfleytt frá lántókudegi að telja með 6% árlega af hinni upphaflegu upphæð og að af láni þessu greiðist fyrst að fullu eptirstöðvar af tveimur landssjóðslánum handa kirkjunni frá 1878 og 1879.

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

136 **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vesturamtinu,**
11. oktbr. **um skilning 3. gr. laga nr. 9 frá 6. apríl 1898.** Hreppstjórinn í Kjósarhreppi hefir í brjefi, dagsettu 13. f. m., sem bingað hefir borizt beina leið, beiðzt skýringar á 3. gr. laga nr. 9 frá 6. apríl þ. á., um breyting á lögum um lausafjárfund 12. júlí 1878: »Við tíundarflagnig skal lausafjárupphæð hvers framteljanda standa á heilu eða hálfu hundradi; 60 áln. og þar yfir allt að 119 áln., sje gert $\frac{1}{2}$ hundrad, en færri álnum sje sleppt«. Hefir nefndur hreppstjóri í þessu efni spurzt fyrir um það, hvort sleppa skuli því, sem fram yfir heilt eða hálf hundrad er, þá er fjenaður er lagður í tíund, *áður en* eða *eptir* að $\frac{1}{7}$ hluti fjenaðarins er dreginn frá.

Útaf þessu skal yður hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir spyrjandanum, að draga ber að sjálfsögðu frá $\frac{1}{7}$ hluta fjenaðarins *áður en* lagt er í tíund og þá *áður en* sleppt er því, er framyfir er hálf hundrad eða heilt.

137 **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vesturamtinu,**
21. oktbr. **um hlunnindi handa sparissjóði Vestmannaeyja.** Útaf beiðni, sem hingað hefir borizt beina leið frá forstöðunefnd sparissjóðs Vestmannaeyja, vil jeg hjer með endurveita nefndum sjóði um 5 ára tímabil frá 1. þ. m. að telja hlunnindi þau, er ræðir um 1 tilsk. 5. janúar 1874, um hlunnindi nokkur fyrir sparissjóði á Íslandi, með þeim skilyrðum, að trygging sú, sem sparissjóðurinn nú veitir, eigi rýrni, að